

Az irkabölcsességek istenei

Rudyard Kipling, 1865-1936

Translated by: Liszkay Szilvia

Háttér

A vers 1919-ben jelent meg, a költő akkor 53 éves volt. „Az Irkabölcsességek Istenei” azóta is népszerű, annak ellenére, hogy a II. világháború idején és azt követően már sem Nagy-Britanniában, sem az Egyesült Államokban nem használtak másoló irkákat az iskolákban. A másoló irka olyan füzet volt, amelyben a tanuló a kézírást gyakorolhatta. A lapjain csupán vízszintes vonalak voltak, illetve a lap tetején nyomtatott szöveg, gyönyörű kézírással. Ezt a szöveget kellett a tanulónak lemásolnia annyiszor, ahányszor a lapra ráfért. A mintaszövegek, szólások, idézetek voltak, vagy rövid, bátorító közmondások, figyelmeztetések – a versben is fellelhetők ilyenek. Ezek voltak az „irkabölcsességek”.

Kipling az I. világháborúban elvesztette szeretett fiát, pár évvel korábban pedig az egyik féltve óvott kislányát. 1919-ben már kiégett ember volt, és Anglia, amellyel mindig is azonosult, egy kiégett nemzet. Bár Kipling nem volt ateista, inkább különönc keresztény, a vallásban csekély vigaszt talált. Andrew Lycett életrajza szerint:

A spirituális értékekért Rudyard továbbra is a kereszténységhez, ösztönös vallásához fordult. 1918 májusában Haggardnak (barátjának, Rider Haggard regényírónak) elmondta, néha meg-megérezte Isten szeretetét, ám „ezt a titokzatos egység-érzést nehéz volt *megtartani*- elillant.” Nem meglepő, hogy Rudyard azt is elmondta a barátjának, Isten idézi elő ezt a lelki jelenséget, - „nem akarja, hogy túl közel kerüljünk hozzá –mindössze egyetlen pillantást engedélyez”. Haggard ezt lejegyezte a naplójába és hozzáfűzte: „azt hiszem R még azt is hozzátette, hogy egyébként képtelenek volnánk ellátni a dolgunkat a világban.” Nyilvánvaló volt, hogy Rudyard a Kőművességet (szabadkőművesség) erős támasznak tekintette, „szokványos élettervnek”, amikor, még ugyanebben a hónapban ő, aki Lahore óta nem vállalt aktív szerepet a társaságban, csatlakozott a Quatuor [*sic*] Coronati 2076-os számú páholy levelező köréhez.

A vers írásakor Kipling az Irish Guards (a fia ebben az ezredben szolgált az I. világháborúban) kétkötetes történetén dolgozott. A munka három évig tartott és elmondása szerint „kínkeservesen, véres verítéssel” készült.

Mindezek ismeretében egyet kell értenünk azzal az általános vélekedéssel, miszerint „Az irkabölcsességek istenei” voltaképpen kapaszkodás a divatjammúl

józan ész eszményébe, és szerzője olyan ember, akinek magának is nagy szüksége van kapaszkodókra.

[Itt](#) még elég hosszasan birkóztam Kiplinggel.